

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/229/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612211850
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612211850.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa: Mgr. U. Y., nar. X.XX.XXXX, bytom Z. H., L. XXXX/X, právne zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Jančim, so sídlom Z. H., D. XXX, proti odporcovi: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 630,20 eur s príslušenstvom, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/275/2012-71 zo dňa 14. februára 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady trov odvolacieho konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia, sumu 57,18 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 630,20 eur spoločne s príslušenstvom. Vychádzal z toho, že k odskočeniu skalky od kolies vozidla poistenca odporcu a následne k poškodeniu čelného skla motorového vozidla navrhovateľa došlo v nadväznosti na pohyb dotknutého vozidla po vozovke (rotácia kolies). Nejedná sa teda o okolnosť, ktorá nemá pôvod v prevádzke, preto sa odporca nezbavil zodpovednosti za škodu v zmysle § 428 Obč. zák. Naopak podľa § 427 Obč. zák. v spojení s § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. za túto škodu zodpovedá. Okresný súd zdôraznil, že (i) podľa ustálenej súdnej praxe je nepochybné, že motorové vozidlo sa v prevádzke pohybuje, a preto bez jeho pohybu by nedošlo k vymršteniu kamienka a spôsobeniu škody na inom vozidle. Dodal, že liberačné dôvody vymedzené v § 428 Obč. zák. sa týkajú situácií, kedy bola škoda spôsobená neodvrátiteľnou udalosťou (napríklad prírodné sily, zásah zvieratá). Priebeh nehodového deja (zhodne s tvrdením navrhovateľa) popísal i svedok Y. - vodič motorového vozidla poisteného u odporcu. Vzhľadom na to, že odporca sa s plnením záväzku ocitol v omeškaní, uložil mu okresný súd i povinnosť zaplatiť úroky z omeškania - § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. v spojení s § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/95 Z.z.

O trovách konania rozhodol tak, že v spore úspešnému navrhovateľovi priznal voči odporcovi ich náhradu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v sume 37,50 Eur (iné trovy) a v sume 288,07 Eur (trovy právneho zastúpenia), ktoré čiastky konkrétne odôvodnil.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Poukazoval na to, že ani navrhovateľ, ani svedok Y. nevideli „na vlastné oči“, že kamienok, ktorý poškodil čelné sklo vozidla navrhovateľa odskočil

spod kolies vozidla poisteného odporcom; nadväzne nebola preukázaná ani príčinná súvislosť vzniku uplatňovanej škody. Odporca tvrdil, že vymrštenie kamienka spod kolies nie je okolnosťou majúcou základ v prevádzke motorového vozidla. Do pozornosti v tomto smere dával rozhodnutie Okresného súdu Žilina v obdobnej veci, z ktorého vyplynulo, že vymrštenie kamienka nie je priamym následkom prevádzky motorového vozidla, ale len následkom sprostredkovaným. Odvolateľ namietal tiež to, že okresný súd sa nevysporiadal s možnou právnou kvalifikáciou podľa § 431 Obč. zák. pre ktorý nedostatok považoval napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné. Pre prípad potvrdenia rozhodnutia okresného súdu požadoval pripustenie dovolania vzhľadom na existenciu aj odlišných záverov súdov v obdobných prípadoch.

Navrhovateľ navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Podľa jeho názoru okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie a správne predmetnú vec i právne posúdil. Poukázal na to, že sám odporca má zahrnuté v jeho poisťných podmienkach poistenie škody čelného skla spôsobenej odleteným kameňom. Jednoznačne pritom ide o okolnosť majúcu pôvod v prevádzke motorového vozidla, čo zodpovedá aj konštantnej judikatúre a taktiež názorom právnych teoretikov.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

V zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 205 ods. 3 O.s.p. je odvolací súd viazaný nielen rozsahom odvolania, ale aj konkrétnymi dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku. Následne krajský súd preskúmaval napadnutý rozsudok prioritne z dôvodov označených odporcom.

Z dokazovania vykonaného okresným súdom bolo dostatočne jasne preukázané, že poškodenie čelného skla vozidla navrhovateľa bolo spôsobené kamienkom vymršteným kolesami vozidla, ktoré je poistené u odporcu. Správanie navrhovateľa bezprostredne po nehode (ani v neskoršom období, vrátane prebiehajúceho konania) nevykazuje žiadne znaky účelovosti, naopak zodpovedá ustálenému skutkovému dej. Snaha odporcu vykladať vznik poškodenia vozidla (nadväzne aj kauzálny nexus) tak, aby navrhovateľ ešte nejako inak než vlastným tvrdením (navyše rešpektujúcim výsledky všetkých ostatných dôkazov) preukázal vznik škody kameňom vymršteným spod kolesa pred ním idúceho vozidla, je značne účelová a smerujúca k tomu, aby potenciálni žiadatelia takejto škody boli prakticky vystavení do neriešiteľnej dôkaznej núdze. Uvedené by snáď bolo možné len prostredníctvom veľmi citlivého kamerového systému namontovaného (napríklad) na čelnej maske vozidla navrhovateľa. Za situácie, kedy je kolesami pred ním idúceho vozidla vymršťovaný ujazdený sneh a posypový materiál, navyše za tmy, resp. nízkej viditeľnosti, je pritom veľmi otáznave, či by i takéto zaradenie dokázalo poskytnúť nespochybniteľný dôkaz o tom, že určitý konkrétny kamienok vymrštený rotačným pohybom kolies spôsobil škodu.

Neobstojí ani ďalší argument odvolateľa, podľa ktorého kameň vymrštený spod kolies vozidla nie je okolnosťou majúcou povahu v prevádzke motorového vozidla. S určitým zjednodušením, avšak presne zodpovedajúcim podstate súdnej veci, je nutné zdôrazniť, že motorové vozidlá sa nepohybujú „vo vzduchoprázdne“, ale po zemskom povrchu, a teda logicky prenášajú kinetickú energiu aj na materiál podkladu/vozovky. Ak v dôsledku uvedeného pôsobenia síl dôjde k vymršteniu kamienka, či iného predmetu z vozovky ide (bez akýchkoľvek pochybností) o okolnosť majúcu pôvod v prevádzke motorového vozidla.

Krajský súd nespochybňuje, že existuje niekoľko (vzhľadom k celkovému počtu obdobných prípadov však skutočne minoritné množstvo) opačných rozhodnutí. Dotknuté rozhodnutia neposkytujú pritom odpoveď práve na zdôrazňovanú (triviálnu) otázku, či prichádza do úvahy prevádzka motorových vozidiel bez toho, aby sa pohybovali po vozovke. V danej súvislosti krajský súd, zhodne so súdom prvého stupňa, poukazuje na konštantnú rozhodovaciu činnosť (len na dokreslenie pritom uvádza niekoľko rozhodnutí s totožným právnym záverom niektorých odvolacích súdov z posledného obdobia -Krajský súd v Žiline

sp. zn. 13Cob/40/2013, Krajský súd v Bratislave sp. zn. 6Co/65/2012, Krajský súd v Prešove sp. zn. 14Co/59/2012 a Krajský súd v Košiciach sp. zn. 11Co/43/2012).

Zároveň dáva do pozornosti jednoznačné stanovisko Národnej banky Slovenska, ako inštitúcie dohliadajúcej nad činnosťou poisťovní: „Vymrštenie kameňa spod kolies iného motorového vozidla je okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke. Prejavom prevádzky je v tomto prípade otáčavý pohyb kolies. Aj keď kameň nie je súčasťou vozidla, bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň ostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo“. Z daného titulu odvolací súd nevyhoviel ani požiadavke odvolateľa na pripustenie dovolania.

Napokon nedôvodnou je i argumentácia nepreskúmateľnosťou prvostupňového rozhodnutia. Okresný súd dostatočne vymedzil obsah vykonaných dôkazov, z nich ustálený skutkový stav a podrobne vysvetlil svoje právne posúdenie. Len fakt, že odvolateľ sa s argumentáciou okresného súdu nestotožňuje, rozhodne nespôsobuje nepresvedčivosť, či nepreskúmateľnosť posudzovaného rozhodnutia.

V danej spojitosti tvrdený nedostatok právneho posúdenia veci podľa § 431 Obč. zák. je taktiež nenáležitou námietkou. Na to, aby sa jednalo o okolnosť, ktorá by mohla zmeniť výsledok sporu, musel by odporca tvrdiť aj konkrétne skutkové okolnosti, ktoré by odôvodňovali záver o podieľaní sa samotného navrhovateľa na vzniknutej škode. Nakoľko žiadne takéto okolnosti (odhliadnuc od toho, že ich neuvádza ani v terajšom štádiu) netvrdil odporca v konaní pred súdom prvého stupňa, následne v zmysle § 205a ods. 2 O.s.p. tieto nemôžu byť predmetom odvolacieho prieskumu. Odporca zároveň neuvádza, že by bola splnená niektorá z podmienok podľa označeného zákonného ustanovenia, na základe ktorej by bolo možné v odvolacom konaní uplatňovať „nové“ skutočnosti.

Nakoľko odvolacie dôvody vymedzené odporcom nie sú opodstatnené a krajský súd nezistil ani iné vady, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.), napadnuté rozhodnutie v meritornej časti potvrdil ako vecne správne.

Okresný súd vecne správne rozhodol i o náhrade trov konania, keď primerane výsledku veci uplatnil zásadu úspechu v spore a zodpovedajúco účelne vynaloženým trovám navrhovateľa na uplatnenie jeho práva ustálil ich konkrétnu výšku. Ani samotný odporca v tomto smere východiská a závery okresného súdu nespochybňoval.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že uložil odporcovi povinnosť zaplatiť titulom ich náhrady navrhovateľovi sumu 57,18 eur. V odvolacom konaní bol totiž navrhovateľ úspešný (odvolaniu protistrany nebolo vyhovené), a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. má právo na náhradu účelne vynaložených trov. Tieto predstavujú odmenu za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k meritórному odvolaniu (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.).

Predmetom odvolacieho konania bola čiastka 630,20 eur, t.j. v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. tarifná odmena za jeden úkon právnej služby činí 39,84 eur. K predmetnej čiastke sa pripočítava režijný paušál 7,81 eur (§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) a súčet predmetných súm sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.), čo celkom činí 57,18 eur (39,84 + 7,81 + 9,53). Keďže právne zastúpenie navrhovateľa pretrvávalo aj v odvolacom konaní, taktiež túto čiastku je odporca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné